

Reformer, som selv Antimilitaristerne anerkende med Berømmelse“. Det glæder mig at kunne sige, at jeg fuldt ud kan slutte mig til „Politiken“s Omtale af den højtærede Krigsminister. Jeg kunde ikke bedre have udtalt min Opfattelse af den nuværende Krigsminister, og lad mig kun tilføje, jeg tror, han er den bedste Krigsminister, vi have haft her i Landet siden Tschernings Dage. Jeg tror ikke, at nogen Krigsminister siden Tschernings Dage i den Grad har anstrengt sig for at tilvejebringe en god Aand og Tone i Hæren, saa at vi med større Tryghed end tidligere kunne sende vore Sønner ind som Soldater, visse paa, at de ikke blive Genstand for Mishandling eller brutal Behandling. Og det glæder mig, at jeg har kunnet citere et saadant Skudsmaal i „Politiken“ fra for kun et Aar siden, og at jeg kan yde det min fulde Tilslutning.

Efter disse almindelige politiske Betragtninger skal jeg blot nævne nogle ganske faa Spørgsmaal, hvorom jeg kunde ønske at sige et Par Ord. Allerførst vil jeg da som Repræsentant for en fynsk Valgkreds bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak, fordi han har fremsat Forslag om at oprette en Forsøgsstation i Plantekultur paa Fyn. Det glæder mig, at dette Spørgsmaal nu synes at komme sin Løsning nær, thi Plantekulturforholdene paa Fyn ere jo vidt forskellige fra, hvad de ere i Jylland og paa Sjælland, og de Stationer, man har i de andre Landsdele, kunne ikke være helt tilfredsstillende for Fyn. Jeg glæder mig ogsaa over at se, at den højtærede Minister tager saa praktisk paa Tingene, at han ikke straks indkøber et stort Areal, men indskrænker sig til at indkøbe ca. 30 Tdr. Land og forpagte andre 30 med Forkøbsret, for at man kan gaa langsomt og derfor ogsaa sikkert til Værks.

Da man fra flere Sider har omtalt den kommunale Skattelov, maa det maaske ogsaa være mig tilladt at sige et Par Ord derom. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte, at Utilfredsheden med den Skatteligning, der er foretagen efter denne Lov, alene skyldtes Loven. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) har gjort en anden Opfattelse gældende, idet han har sagt, at det skyldes dels de mangelfulde Selvangivelser, dels Misforstaaelser fra forskellige kommunale Raads Side. Min Opfattelse af dette Forhold er den, at der sikkert har

Hensyn til Lovens Udførelse ved Udarbejdelsen af de Skatteligninger, der nu ere vedtagne, men man maa undskylde de kommunale Raad. Det var et Uheld, at de paa en Gang og med forholdsvis kort Frist skulde udføre to ny Love, nemlig Statsskatteloven og den kommunale Skattelov, og det traf sig tilmed saa uheldigt, at lige før man skulde paabegynde Ligningen efter disse Love, blev der foretaget nyt Sogneraadsvalg, saa at paa mange Steder traadte de gamle prøvede og øvede Formænd tilbage, og der kom ny til, for hvem det ikke var saa let at operere med saadanne ny Love. Det har været Grunden til, at der enkelte Steder har været en mangelfuld Behandling, en noget fejlagtig Forstaaelse af de Principper, efter hvilke man skulde gaa frem. Jeg har i min Egenskab af Aamtsraadsmedlem haft Lejlighed til at se, at forskellige Ligninger ere lagte fejl, at man er gaaet ud fra en urigtig Opfattelse, men det er jo et Forhold, der vil kunne rettes i den kommende Tid. Jeg er ogsaa overbevist om, at man gennem Sogneraadsforeningerne vil gøre, hvad man kan, for at belære hinanden om den rette Forstaaelse af Loven, saa at fremtidige Skatteligninger ikke ville give Anledning til saa mange Klager, som Tilfældet har været i det sidste Aar, medmindre da Selvangivelserne blive forandrede i det kommende Aar, thi man har jo ingen Garanti for, at Selvangivelserne ville blive de samme som i det foregaaende Aar; men saa maa der fra Sogneraadens Side anvendes større Kritik. Min Opfattelse af dette Forhold er, at der tillige er en Mangel i Loven, og naar jeg ser paa de Erklæringer, der ere fremsatte fra de forskellige Aamtsraad hele Landet over, forekommer det mig, at man næsten fra alle Sider er enig om, at Grænsen for det fri Skøn for Landets Vedkommende er sat for lavt ved 800 Kr., og at det er et temmelig almindeligt Ønske baade hos Sogneraad og Aamtsraad snarest muligt at faa en Forandring i dette Forhold, saa at man kunde faa Lov til at flytte Grænsen for det fri Skøn fra 800 Kr. op til 1,000 Kr. mindst eller til 1,200 Kr., thi det vilde give de kommunale Raad et langt større Spillerum og Frihed ved Skatteansættelsen for de mindre Skatteydere, end Tilfældet er under den nuværende Lovgivning. Men for Resten maa man jo sige sig selv, at naar man hidtil har lignet efter fuldstændig frit Skøn og nu skal ligne efter faste og bestemte Regler for alle Indtægter over 800 Kr., kunne de to Ligninger, der